

KAPITALISTISEN YHTEISKUNNAN RISTIRIIDAT

LIIKEVOITTOJEN lisääntymisen kannalta katsoen vasta hiljattain päättynyt vuosi oli harvinaisen hyvin onnistunut", kertoivat porvarilehdet vuosien vaihtuessa. Sadat, todellisuudessa tuhannet, eri teollisuusyhtiöt ja korporatsioonit, tuotannon ja jaon alalla toimivat, jakoivat viime vuoden ajalla ennen tuntemattoman suuret liikevoitot osakkeidensa omistajille ja siten tehden pitivät nämä "rattoisalla ja teollisuuselämän perusteelliseen varmuuteen luottavalla mielellä". Yksinpä suuret rautatieyhtiötkin, jotka ovat joittenkin viimeiseksi kuluneiden vuosien aikana olleet aivan "vararikon partaalla", omain kertomustensa mukaan, ja saaneet hallitukselta suurenmoisia rahasummia "avustuksena", jakoivat vasta päättyneen vuoden aikana tavallista runsaammin liikevoittoja. Kaikki tämä voitiin tehdä, vaikka samalla ajalla kiinnitettiin huomattavia rahaeriä hiikkuvaan ja muuhun tarvittavaan kalustoon, kuten meille sanomistossa on kerrottu.

Menneinä aikoja, kymmenen eli parikymmentä vuotta sitten, teollisuuskapitalistien hyvä aika tavallisesti tarkoitti sitä, että työläisilläänkin oli kohtalaiset mahdollisuudet, jos näin sanoisimme. Työtä oli saatavana tavallisen runsaasti, jolleivat työläiset olleet erikoisen vaativaisia palkka- ja työsuhteiden suhteen. Silloin vielä teollisuuskapitalistien, kaikenlaisten tuotannon sekä jaon aloilla toimivien liikemiesten, kesken vallitsi keskinäinen kilpailu, joka tavallaan piti kaikki "kohtuuden" rajain sisäpuolella. Tällöin, jos kapitalistiluokka voi vuoden päättyessä selittää onnistuneensa hyvin liikeasioissaan, niin se oli ikäänkuin todistus siitä, että työväenluokkakaan ei ollut erittäin raskaasti joutunut kärsimään työttömyydestä ja siitä johtuvista kaikenlaisista puutteellisuuksista.

Mutta kokonaan toisin on asiat nykyään. Vasta hiljattain päättynyt vuosi, vaikka työnantajat sen aikana onnistuivat riistämään ja jakamaan ennen kuulumattoman suuret liikevoitot, ei ollut työläisille suotuisa edes siinäkin suhteessa, jotta olisi ollut työtä runsaasti saatavana. Työttömyyttä oli huomattavasti kautta vuoden, mutta erikoisesti loppupuolella vuotta. Melkein kaikilla teollisuusaloilla oli tarjolla paljon enempi työvoimaa, kuin sille oli kysyntää. Joillakin teollisuusaloilla, kuten esimerkiksi kaivosteollisuudessa, tehtiin työtä epäsäännöllisesti. Samoin kutomoteollisuudessa ja monilla muillakin teollisuusaloilla.

TYÖTÖN

Työttömyys tarkoittaa nälkää ja kaikenlaista puutetta työväenluokan jäsenille. Vain esimerkiksi sopii mainita, että samaiset porvarilehdet ja mainoissa numeroissa, kun puhuivat suurien liikevoittojen jakamisista, kertoivat suurkaupunkien köyhistä, jotka joutuvat elämään armopaloilla. Eräs chicagolainen päivälehti kirjoitti etusivulla, tammikuun alkupäivinä, että "enemmän kuin viisisataa ihmistä kävi tämän vuoden toisena päivänä kauntin virastossa, pyytämässä ruokaa, vaatteita, asuntoa ja lämmitysaineita". Takasivuilla, liike- ja kauppaosastoilla, puhuttiin päättyneen vuoden aikana jaetuista suurista liikevoitoista ja vakuutettiin vasta alkavan vuoden "kaikin puolin näyttävän toivorikkaalta kauppa- ja teollisuuselämälle. Samana päivänä eräässä toisessa chicagolaisessa päivälehdessä kerrottiin, että "kaupugin vankilat ovat ikäänkuin hotellit täynnä ihmisiä, joilla ei ole mahdollisuutta saada minkäänlaista suojaa kylmiä ilmoja vastaan" ja edelleen, että "noin viisituhatta ihmistä Chicagon kaupungissa tällä kertaa elää uskonnollisten ja kansallisten hyväntekeväisyyslaitosten ja

yhdistysten avulla". Nämä tilastot jokapaüksessä ovat mitättömän pienet osoittamaan tilannetta sellaiseksi, kuin se todellisuudessa on Chicagossakin. Tuhannet työväenluokan jäsenet parhaillaan joutuvat elämään päivästä toiseen joko suoranaisesti kaduilla kerjäämällä tai sitten tovereidensa ja tuttavainsa apuun luottaen. Tässä olemme puhuneet vain Chicagosta. Tilanne on samanlainen kaikissa muissakin Yhdysvaltain suurkaupungeissa ja pienemmissäkin teollisuuskeskuksissa.

Näin siis, vaikkakin maailman kauppamarkkinat ovat olleet tämän maan kapitalisteille edulliset, niin siltikin työväenluokan jäsenten on täytynyt kärsiä työttömyydestä. Tilanne ei ole muuttumassa parempaan päin. Päinvastoin. Kaikki tämä siis todistaa, että teollisuuselämän tuotannollinen kykyisyys on kehittynyt jättiläismäiseksi. Koneteknikan nopea edistyminen on aiheutanut sen, että inhimillisen työvoiman tarve on laskenut verrattain pieneksi. Nykyaikaisilla koneilla työskentelevät työläiset, jotka ovat teollisuuden palveluksessa, voivat tuottaa nopeasti. Kaiken lisäksi työläisillä teetetään tavattoman pitkää työpäivää.

Työttömyys, joka menneinä aikoina oli väliaikaista, on muuttunut kroonilliseksi laadultaan. Sitä ei voida poistaa, edes tilapäisestikään, kapitalistisen tuotannon vallitessa. Europan talouselämä on ollut epäjärjestyksessä useiden vuosien aikana. Siitä johtuen amerikalaisilla teollisuuskapitalisteilla on ollut puolellaan kaikki hyvät mahdollisuudet. Heidän palveluksessaan on ollut koko maailman voimat, jos näin sanoisimme. Ulkomaankauppa eli ulosvienti on nykyään paljon suurempi, kuin sisääntuonti. Mutta kaikki tämä ei sentään ole voinut poistaa työttömyyttä. Kotoiset markkinat voivat kuluttaa vain pienen osan kaikesta siitä, mitä tuotetaan. Jos Europan teollisuuselämä tasautuu, laskeutuu normaalseen uomaansa, niin minne sitten syöstään kaikki se tuotteiden paljous, joka nykyisillä tuotantovälineillä kyetään Amerikassa valmistamaan? Siinä kysymys, jonka tausta puhuu ennen tuntemattoman suuresta työttömyydestä.

Tuotannon yksinkertaistuttaminen ja tehoistaminen jatkuu entiseen tapaan, syösten yhä suurempia työläisjoukkoja kaduille — työttömän armeijaan. Tämän vuoden alkupäivinä Washingtonissa päivätyissä uutisissa kerrottiin, että "kymmenellä huomautulla teollisuusosalalla onnistuttiin viime vuoden aikana yksinkertaistuttamaan tuotanto, josta johtuen voitiin säästää miljoonia dollareita tuottajille". Tosin samassa uutisessa huomautettiin, lohduukseksi, että ku-

luttajatkin pääsivät osalliseksi näistä parannuksista, muka hintain halpenemisen kautta. Tässä viimeksi mainitussa seikassa kuitenkin ei ole perää. Hinnat eivät ole halventuneet viime vuoden aikana. Päinvastoin kohonneet, kuten esimerkiksi ihmisten jokapäiväiseen elämälle välttämättömään ruoka- ja muiden tavaroiden. Elämäntekannukset ovat nykyään korkeammat kuin koskaan viimeisten kahden vuoden aikana. Korkealle kehittyneet kapitalismi, trustituneena monopoliseeraten yhteiskunnallisen tuotannon ja jaon, kyllä pitää huolen siitä, että tuotantokustannuksien halpeneminen ei hyödytä kuluttajia.

Puutavarain valmistusteollisuus on yksi niistä, jotka onnistuivat yksinkertaistuttamaan tuotantoaan huomattavasti viime vuoden ajalla. Tällä teollisuusosalalla on kinasteltu viimeiset neljäkymmentä vuotta, kuten kerrotaan. Nyt tehdyn sovinnon mukaan tuotettavien tavaroiden koko ja laatu yhtäläistytetään ja yksinkertaistutetaan, se on, kaikki tämän teollisuusalan tuotannon harjoittajat alkavat käyttämään samanlaisia kokoja ja malleja. Asianomaiset selittävät, että tästä edesottamisesta johtuen voidaan säästää vähintään 250,000,000 dollaria vuosittain. Porvarilehdetkin kuitenkin myöntävät, että kyseessä oleva säästö nousee biljooniin dollarihin. Näin paljon kun voidaan sääs-

tää yhdellä teollisuusalalla tapahtuneesta tuotannon yksinkertaistuttamisesta johtuen, niin kuinka suureksi nouseekaan summa, kun otetaan huomioon kaikki ne teollisuusalat, joilla viime vuoden aikana tapahtui huomattavammin tuotannon yksinkertaistuttamista.

Kapitalistisen tuotannon vallitessa kaikki nämä parannukset tuottavat vain yhä suurempaa kurjuutta työväenluokan jäsenille. Jos tuotettaisiin kaikkien ihmisten tarpeita ja etuja silmällä pitäen, niin kaikki tuotannon ja jaon alalla tapahtuneet edistysaskeleet koituisivat hyödyksi koko ihmiskunnalle. Työpäivä voitaisiin lyhentää. Kenenkään ei tarvitseisi nähdä nälkää, kärsiä vihua ja monen muunlaisia puutteita. Todellakin ihmisten, tuottavain työläisten, kannattaisi elää, jos he saisivat nauttia tulokset

työstänsä. Jokapäiväiselle elämälle välttämättömän tarpeiden hankinta vaatisi vain mitättömän ajan ja osan ihmisenergiasta.

Jokaisen työväenluokan jäsenen täytyisi jo käsittää sen, että kapitalistinen yhteiskunta, tuotannollisen kuntoisuudensa puolesta, on kehittynyt yksityisomistusoikeuden käytännöllisyyden rajain ulkopuolelle. Työväenluokan täytyy järjestyä luokkana, yhteiskunnallisen tuotannon ja jaon valtausta sekä kontrollia varten. Industrialistinen unionismi, jota edustaa vilpittömästi I. W. W., pyrkii järjestämään työläisiä edellä mainitulla tavalla ja edellä mainittua tarkoitusta varten. Siihen kannattaa jokaisen kapitalistisen yhteiskunnan kirouksista vapautumaan pyrkivän työläisen yhtyä ja alkaa auttamaan sen järjestämistyön onnistumisista.

ELÄMÄLLE

Kiitän sinua elämä!
Että mun kärsiä annoit.
Kiitän, että mun rintaani
Kylliksi murhetta kannoit.
Vuodatit kirkkahat kyöneleet,
Haavoitit sydämmen ja rinnan.
Kiitän, nyt minä ymmärrän
Elämän arvon ja hinnan.

Kiitän että niin mustaksi
Tummensit taivahan multa.
Kiitän että sä syytit
Rintaani riehujen tulta.
Että sä petit ja nöyryytit,
Että niin pirataksi piiryt,
Kun sinä unelma linnoista
Mun elämän keskelle siirsit.

Laps' olen surun ja syksyn, yön
Tulta on sielussa mulla.
Oon kylpenyt kyynelvirroissa,
Voi kevätkin kerran tulla.
Tuskan mä tunnen elämän,
Missä on murhetta, huolta.
Kerran ne tuikkivat mullekin
Tähtöset riemujen puolta.

Kun kerran kesä on rinnassa
Ja onnen toukoja niittää,
Oi! kärsimys silloin sinua saan
Niin paljosta, paljosta kiittää.
Sun kauttasi kulkevi onnen tie
Ja se onni on onnista suurin,
Joka nousevi omasta rinnasta
Ja rintahan kasvavi juuri.

Punakaartilaisyttö.

Yes! viime vuosi oli erittäin monipuolinen, jos vain kaikki sen aikana tapahtuneista asioista ja saavutuksista annetut tilastot pitävät paikkansa. Tässä esitämme muutamia niistä.

Saksa teki Ranskalle 349 sovintotarjousta, kuten tilastoissa vakuutetaan, ja niistä vain 349 tuli hylätyiksi.

Sanomistossa julkisesti mainittiin 348 mahdollista presidentin ehdokasta ja "melkein kaikki" amerikalaisetkin tietävät, että vain yksi niistä voi tulevaisuudelle vaalessa tulla valituksi.

Teattereissa esiintyvistä kuorotytöistä 231 meni naimisiin rikkaista kodeista olevien ylioppilaiden kanssa ja, kuten uskotaan, kaksi näistä pariskunnista vielä asuu yhdessä.

Liikkuvain kuvain valmistajat ilmoittivat löytäneensä 458 uutta tähteä ja kahdeksan niistä vielä näyttelee liikkuvain kuvain valmistuksessa.

Yli kahdeksan sataa europalaista kuuluisuutta kävi Amerikassa puhumassa valtioasioista ja kulttuurista ja niiden lisäksi tuhannet kotimaiset suuruudet pitivät miljoonia puheita, mutta siitä huolimatta kansan moraalinen taso vajoaa yhä syvemmälle paheiden kuluun.

Workers Party ei muuttanut kuin "muutaman kerran" ohjelmansa ja siltikin jotkut väittävät, että sillä on "paikkansa pitävämpi" ohjelma kuin millään muulla puolueella.